

СРЕЩУ ПЕЩЬТА.

(Народна приказка)

Наближила Коледа. Всички въ село се разбързали да приготвятъ за празника. Едни чистятъ, други ператъ, трети пъкъ бързатъ да приготвятъ новитѣ премѣни. Само една жена не бързала.

— Има време, Коледа е още далечъ, — викала тя и нищо не похващала, а цѣлъ день обикаляла изъ село и се чудѣла на другитѣ жени, защо толкова отъ рано сж се разбързали.

Сутринта на Бѣдни вечеръ, тя видѣла, че съседитѣ ѝ заклѣли прасето, закачили го на ченгеля и почнали да палятъ пещьта. Не се стѣрпѣла и викнала на съседката си:

— У, мари, какво правите? Яде ли се презъ пости блажно?

— Та ние за утре го готвимъ. Нали утре е Коледа, — рекла съседката ѝ и се засмѣла.

— Какъ?! Значи Коледа е дошла вече! Пъкъ азъ още не съмъ измазала никжде!

Влѣзла тя въ кѣщи и завчасъ се разшетала. Смъкнала сждоветѣ отъ полицитѣ на срѣдъ стаята, разбъркала калъта и почнала да измазва кѣщата. Но въ това време ѝ дошло на ума, че крливитѣ дрехи не били прани.